

జర్నలిస్టు కథలు

ప్రజాగోల స్టార్ రిపోర్టర్ గుర్నాధం వొచ్చేసరికి ఆఫీసు మేఘావృతమై వుంది. మండు వేనవి కాలంలో మేఘాలు రావడం ఏమిటి, వొచ్చినా ఏమాత్రం డిసిప్లినే లేకుండా ఆకాశంలో వుండాల్సింది పోయి ఆఫీసులో జొరవడం ఏమిటి అని విన్మయవడుతూ లోవలికి వొచ్చాడు గుర్నాధం.

కాసేపు కట్టు నులువుకుని చూశాక అర్థమైంది అవి మేఘాలు కావని.

థిల్లీ రిపోర్టర్ రాజు జె.పి. న్యూసెడిటర్ సుబ్బారావు ఎదురుగా కూచోని సిగరెట్ కాల్చి రైలింజన్ స్టాయిలో పొగ వొదులున్నాడు. ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూ కూడా ఏం అనలేక దిక్కులు చూస్తున్నాడు సుబ్బారావు. జె.కె. రాజుగాడు చెప్పేది వంచావకేళన్ విస్ఫారిత నేత్రాలతో అత్యంత శ్రద్ధానక్తులతో వింటున్నాడు.

"ఈ పీవీనరసింహారావుతో వేగలేక చస్తున్నాననుకోండి. అమర్ష్యు రాజీవ్ గాంధీ పోగానే గురూ నన్ను ప్రధానమంత్రిని చెయ్యవూ అని ప్రాధేయపడ్డాడు. పోనీగదా మన తెలుగువాడని జాలివడి మనకి తెలిసిన ఎంపీలందరికీ చెప్పి ప్రధానమంత్రిని చేశా. నాల్గోలు ఆగి మళ్ళీ కబురు చేశాడు. బడ్జెట్ ఎలా తయారు చెయ్యాలో చెప్పమంటాడు. నాల్గోలు నిద్రమానుకుని బడ్జెట్ తయారు చేసిచ్చా. మళ్ళీ మూడు రోజులకి విదేశాంగ విధానం చెప్పమంటాడు. ఇహనాకు చిరాకు వుట్టి నాలుగు చివాట్లు పెట్టాను. అయినా వింటేనా. అమెరికా డావోస్ రమ్మని కూడా పడ్డాడు. చస్తున్నాననుకోండి. నన్ను ఉజ్జోగం చేసుకోనివ్వడం లేదు. ఆర్థిక సంస్కరణలు తయారు చెయ్యమని తగులుకున్నాడు. అవి తయారు చేసేసరికి తలప్రాణం తోకకొచ్చింది. ఇప్పుడు బాధపడుతున్నా అనలు ఈ పీవీని ఎందుకు ప్రధానమంత్రిని చేశానా అని" అంటూ నిట్టూరుస్తున్నాడు- జె.వి. రాజు వురఫ్ జంధ్యాల పోతరాజు.

"జి. మన్మోహన్ సింగ్ అంటే మీరేనా? గ్లాడ్ టు మీట్ యూ" అన్నాడు గుర్నాధం.

"గుర్నాధం ఈయన రాజు. మన థిల్లీ రిపోర్టరు" అన్నాడు సుబ్బారావు కంగారుగా.

వాడు థిల్లీ రిపోర్టరుని రాజుకి తెలుసు

"అరే! మన్మోహన్ సింగ్ మీరు కారా, చూశారా ఈ పేవర్లలో రాసేది ఏదీ నమ్మలేం. బడ్జెట్టూ, ఆర్థిక సంస్కరణలూ అన్నీ ఆయనే చేస్తున్నారని రాశాయి పేవర్లన్నీ. కానీ నిజం నిప్పులాంటిది ఎప్పుడో ఒహప్పుడు బయటి కొచ్చేస్తుంది. స్వాతంత్ర్యం ఎవరు తెచ్చారు? గాంధీగారే అని టపీమని చెప్పేస్తాం కదా. కానీ

అది శుద్ధ అబద్ధం. స్వాతంత్ర్యం తెచ్చింది మన ఎడిటర్ త్రయంబకం గారట. ఆ నంగతి ఆయనే చెప్పారు. కానీ పేవర్ల వాళ్ళంతా వప్పులో కాలేశారు. గాంధీ అని రాశారు. ఇప్పటికైనా త్రయంబకంగారు మొహమాటం వొదులుకుని, చెప్పబట్టి తెలిసిందిగానీ లేదంటే ఇలా అజ్ఞానంలో కొట్టుకుంటూ వుండిపోయే

వాళ్ళమే గదా."

గుర్నాధం డైలాగులు త్రయంబకానికి అర్థంకాలేదు.

సుబ్బారావుకి పూర్తిగా అర్థం అయ్యాయి.

జె.పోత రాజుకి సుబ్బారావు తనని పొగుడుతున్నాడో వేళాకోళం వట్టిస్తున్నాడో అర్థం కాలేదు. ఎందుకైనా మంచిదని గంభీరంగా నవ్వి, మరింత పొగవొదిలాడు.

"పీవీ నరసింగారావు మనకి క్లోజ్ సార్" అంటున్నాడు వంచావకేళన్.

"మనకి కాదు నాకు క్లోజ్" అన్నాడు రాజు.

"అదేసార్. మనకో చిన్న పని వుంటాయి సార్. మన ఇంట్లో గాస్ లేదు సార్. కట్టెపుల్లల్లో, కిర్సనాయిల్లో మన భార్య నిండా కవ్వవడతాడి. పీవీ నర్సింగా రావుతో చెప్పి ఒక్కగాస్ కనెక్షన్ ఇప్పిస్తేరా నిండా థాంక్స్ గా వుంటాము సార్. డబుల్ సెంటెడర్ ఇప్పిస్తేరా రొంబ వ్రమాదంగా వుండును సార్" అన్నాడు వంచావకేళన్.

"అలాగే, ఈసారి థిల్లీ వెళ్ళినప్పుడు మాట్లాడతాలే అంటున్నాడు రాజు.

ఈలోగా లోవలికొచ్చిన త్రయంబకం "ఏమిటి పొగ? ఏదన్నా అంటుకుందా" అని పొలికేక పెట్టి అంతలోకే రాజుగాణ్ణి చూసి ఆగిపోయాడు. ఈ రాజుగాణ్ణి చూస్తే ఆయనకి కాస్త భయం. వీడు నోరు తెరిస్తే పీవీ నర్సింహారావు, శంకర్ దయాళ్ శర్మ, వ్రణ్ణ్ ముఖర్జీ, బిల్ క్లింటన్ లతో తనూ కూచుని ఎలా అనేక విషయాలు డిస్కస్ చేసేదీ చెప్పతూ వుంటాడు. వీడికి నిజంగా పైన పేర్కొన్న వాళ్ళందరితో పరిచయాలు వున్నాయో లేదో తెనుసుకునే మార్గం లేదు. వాళ్ళు తనకి దొరకరు గనక. వీడెప్పుడూ విమానాల్లో తిరుగుతూ వుంటాడు. వేసం కాలంలో ఘోరంగా చమటలు పడుతున్నా ఫుల్ సూటు విప్పడు. రాజుస్థాన్ లో మధ్యప్రదేశ్ లో కాంట్రాక్టులిప్పి స్తానని పెద్ద పెద్ద కాంట్రాక్టర్లని కూడా తిప్పుకుంటూ వుంటాడు. వార్తలు మాత్రం వంపడు. వాణ్ణి డిస్మిస్ చేసేయాలని అనేకసార్లు ప్రయత్నం చేశాడు త్రయంబకం. కానీ అవేం ఫలించలేదు.

"ప్రధానమంత్రి ఆఫీసు నించి నేను రామూ దామోదరన్ మాట్లాడుతున్నాను. జె.పి. రాజుగార్ని తీస్తే ప్రధానమంత్రిగారు ఒప్పు కోరు" అని ఫోను వొచ్చింది ఓసారి. త్రయంబకం భయపడి తెర్మినేషన్ కాయితం చించివేశాడు. ఆరోజు నించి వాణ్ణి పికేసే

జొన్నలగడ్డ కథిక్ళష్ణ

సాయి చరిత్రం

ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. అయితే ఆరోజు ఫోన్ చేసింది జె.పి. రాజుగాడేనని ఆఫీసులో అందరూ గట్టిగా నమ్ముతున్నారు. కానీ త్రయంబకానికి భయం వీడు పివీ నరసింహా రావుతో చెప్పి ఎడ్యుటైజ్ మెంట్లు ఆపించేశాడే మోనని. ఆరోజు నించి వాడు తను బడ్జెట్ రాశానని చెప్పినప్పుడల్లా, నేనూ తక్కువ వాణ్ణి కాను అని స్పష్టం చెయ్యడానికి, దేశానికి నేనే స్వాతంత్ర్యం తెచ్చాను అని అతనికి నచ్చ జెప్పసాగాడు.

“హలో త్రయంబకం హౌ ఆర్యూ. పైం మినిస్టర్ గారు మిమ్మల్ని అడిగినట్టు చెప్పమ న్నారు” అన్నాడు రాజు.

“అలాగా! ఇది పాతన్యూసు. పొద్దున్న నాతో ఫోన్లో మాట్లాడారులే” అన్నాడు త్రయంబకం.

“అరె ఆయన ఢిల్లీలో లేరుగా. హరారే వెళ్ళారు” అన్నాడు రాజు.

“నాతో మాట్లాడింది హరారే నించే. అక్కడా తెలిఫోన్లు వున్నాయిగా” అన్నాడు త్రయంబకం.

రాజు గొల్లన నవ్వేశాడు.

“తనతో హరారే రమ్మని ఒకటి గోల. తప్పించుకుని హైదరాబాద్ పారిపోయి వచ్చేనరికి తల ప్రాణం తోక్కి వచ్చింది” అన్నాడు రాజు.

“నీకు తప్పింది గానీ నాకు తప్పలేదు. హరారేలో ఇవ్వాలి నన్నీచిరాసివ్వమన్నాడు. ఫోన్లో డిక్టేట్ చేశా” అంటున్నాడు త్రయంబకం.

గుర్నాధానికి సుబ్బారావుకి తమ తమ తలలు గోడకేసి వగలగొట్టుకోవాలని గట్టి కోరిక కలుగుతోంది.

గుర్నాధం కేసి దీనంగా చూశాడు సుబ్బారావు- ఎలాగైనా ఈ ఇద్దరి నించి కాపాడమన్నట్టు.

“సార్, రాజు గారు దూరంగా ఢిల్లీలో వున్నారగదా. మీ లేటెస్ట్ కావ్యం చదివుం డరు. కాసేపు అది వినిపించరాదూ. తెలుగు పొయిత్రీ విని ఎన్నాళ్ళయిందో ఏమో” అన్నాడు.

“వెరిగుడ్ ఐడియా. కమాన్ రాజు కమ్మని కవిత్వం వినిపిస్తా” అని త్రయంబకం చుట్టూ చూశాడు.

రాజు లేడు ఎక్కడా.

అతను వొదిలిన పొగ మాత్రం వుంది.

శ్రీ సాయిబాబా మొట్టమొదట భక్తుల ఆర్థిక పరిస్థితులను చక్కబెట్టి వారు సుఖ జీవనం చేసేటప్పు డు వారి మనస్సులను క్రమంగా దైవిక విషయాలవైపు త్రిప్పుతుంటారు. భక్తి ప్రేమలు ఎక్కడ ఉంటాయో అక్కడ భగవంతుడు సాక్షాత్కరిస్తాడు. శ్రీ సాయిబా బాకు భక్తుల పల్ల ప్రేమ ఇంతని చెప్పలేము. ఎవర యితే మూడు పూలలు పూజ చేయకుండా ఉంటా రో వారికి మోక్షం లేదని మోగులు చెప్పి ఉన్నారు.

శ్రీ సాయిబాబా ప్రయభక్తులలో ఒకరిద్వారా బా బాగారు సాక్షాత్కరించే స్థలానికి రావాలని ఒక భక్తునికి సందేశం వచ్చింది. వెంటనే ఆశీర్వాదం కోసం ప్రసా దాన్ని ఆ భక్తుడు సొందాడు.

రిక్త హస్తానో పేయాత్
రాజానం దైవ తమ్ గురువో

రాజు దర్శనానికి గాని, దేవుడి దర్శనానికిగాని గురుని దర్శనానికి గాని సోయేలప్పుడు రిక్త హస్తాంతో సోకూడదని శ్రుతి ఆ భక్తునికి జ్ఞప్తికి వచ్చింది. వెంటనే ఒక దానిమ్మ పండును తీసుకొని వెళ్ళాడు. దాన్ని వారి చేతిలో పెట్టిన వెంటనే వారి సమ్మతిని తెలిపేదానికి దాన్ని ఆక్కడే విరిచి గింజలు తినటం ప్రారంభిం చారు. అలాంటి సమయంలో కొన్ని గింజలు క్రింద పడ్డాయి. మరుసటి రోజు ప్రభాత హారతి సమయంలో అవి ఆ భక్తునికి దొరకటం వల్ల వెంటనే వాటిని ఆతడు తిన్నాడు. అటు తర్వాత ఆ భక్తుని దశ తిరిగి, ఐశ్వర్యా లతో తులతూగాడు.

మానవుడు తన అహంకారాన్ని రాలిపోస్తే పుడు, వానిలో తాను ప్రవేశించి సన్మార్గంలో నడిపిస్తా

వని బాబాగారు పలికిన పలుకులు సార్థకమయ్యాయని ఈ సంఘట ద్వారా రుజువయ్యింది. శ్రీ సాయిబాబా కు ముఖ్యంగా కావల్సింది భక్తి. “మీ పనులను చక్క పెట్టుకోండి, కానీ మనస్సును మాత్రం వక్క లగ్నం చేయండి” అని బాబా వారి వాక్కు. బాబావారికి ఇతర యోగులకు గల తారతమ్యం గ్రహించదగింది. తక్కిన యోగులు అనేక భోధనలు చేశారు. కానీ బాబావారు బోధించిన ప్రతి విషయాన్ని ఆచరణలో పెట్టి దాన్ని ఆక్కడే నిరూపించారు.

కలియుగంలో సాధనం, యోగం, ధ్యానం సామా మ్యలకు సాధ్యపడవు. కాబట్టి, కలియుగంలో మోక్షసా ధనలు, భగవన్నామ స్మరణ చేతనైనంత అన్నదానం అని మరి మరి చెప్తూ, స్వయంగా సప్తాహాలు జరిపించా రు. బాబావారు భిక్ష చేసిన పదార్థాలలో నిత్యం బీదలకు అన్నదానం చేస్తుండేవారు.

(భగవాన్ శ్రీ శిరిడి సాయిబాబా వారి జీవిత చరిత్ర జగత్ప్రసిద్ధం. అన్ని మతాల వారికి ప్రీతిపాత్రం. వారి జీవిత చరిత్రలో ఎన్నెన్నో భావార్థాలు, గూఢార్థాలు నిక్షిప్తమై వున్నాయి. వాటిని ఆస్వాదించి, ఆచరణ లో పెడితే మనస్సుకు ఎవలేని శాంతి లభిస్తుంది. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్రమును మండి స్వీకరించానికి (ద్రాబాద్ కోనేరు శ్రీ సాయిబాబా మందిర ఆధ్వర్యముడు శ్రీ శ్రీపతి సాంధురంగారావు గారి సహకారంతో.)

— ఎ.ఎన్.కె. చక్రవర్తి.